

GAZETA TRANSILVANIEI.

Redactiunea si Administratiunea:
Brasiova, piata mare Nr. 22. — „Gazet'a“ ese:
Martia, Jout'a si Sambat'a.

Pretulu abonamentului:
pe unu anu 10 fl., pe siese luni 5 fl., pe trei luni
2 fl. 50 cr. Tieri esterne pe siese luni 14 fr. pe
anu 28 franci.

Anulu XLIV.

Se prenumera:

a postele c. si r. si pe la dd. corespondenti.

Anunciurile:

un'a serie garmondu 6 or. si timbru de 30 cr.
v. a. pentru facare publicare. — Scrieri ne-
francate nu se primesc. — Manuscripte nu se
retrimitu.

Nr. 145.

Duminea 20 Decembre | 1 Ianuaru 1882

1881.

Cu 1 Ianuaru st. v. 1882 se incepe unu nou abonamentu la

„GAZETA TRANSILVANIEI“

Rogamu pe On. Domni prenumeranti ai fôiei nôstre, a grabi cu innoirea abonamentului pe **se-mestrulu I 1882.**

Spre mai mare inlesnire recomandam a se lipi adres'a, sub care s'a tramisu fôia pëna acuma, pe dosulu cuponului dela asignatiunea postala.

Domnii noi abonanti sunt cu deosebire rogati, a ne tramite adresele D-loru *esactu*, aratandu si *post'a cea mai aprôpe* de loculu, unde locuiescu.

„Gazet'a Transilvaniei“

apare de trei ori pe septemana.

Pretulu abonamentului la „Gazet'a Transilvaniei“: se pôte vedé in fruntea fôiei.

In anulu viitoriu vomu publicá in „Foiletonu“ (Foisiora), unu siru de tractate istorico-politice, iuridice si literarie, cum si privitoare la vieati'a sociala a poporului romanu.

Sprijinirea preseii nôstre.

Brasiova, 19 Decembre.

Nu ni se va luá, credemu, in nume de reu, déca vomu scrie si noi odata unu articulu „pro domo.“ Celu ce siéde la mésa, la dejunu, si 'si cetesce diarulu la care e abonatu, este fôrte usioru sedusu a-'i face o aspra critica, déca nu lu gâsesce in totdeuna asié, cum ar' dori se fia, dér' arareori se gandesc la greutatile, cu cari au a se luptá dilnicu diaristii si mai alesu diaristii romani de dincoé de Carpati.

Unu ôre care omu de statu a disu cá „popórele posedu guvernele acele, pe cari le merita“ Cu mai mare dreptate se pôte inse sustiené, cá fiacare poporu are press'a, ce-o merita.

Va se dica, cu alte cuvinte: press'a progresséza si infloresce numai in mesur'a aceea, in care este sprijinita de publicu. Lucru naturalu, si totusi câti nu sunt la noi, cari nu 'lu intielegu, cari voiescu se le aiba tóte mai bune, fara cá se fi facutu ceva din partele pentru cá se fia mai bune!

Nu numai odata amu auditu pe unulu séu altulu, omu cu positia, omu trecutu prin scóle, dicéndu, cá nu se abonéza la diarele romane, pentru cá nu ar' corespunde tuturor cerintieloru lui. Unulu cá acest'a prefera mai bine a ceti o fôia nemtiésca séu unгурésca, in care gasesce pe fiacare di o buna colectiune de totu felulu de amenintiari si insulte la adres'a natiunei s'ale.

Din intemplantu tocmai cei-ce critica mai multu diarele nôstre romanesci nu sunt abonati la nici unulu din ele. Cum potu ei dér' pretinde dela aceste diare, cá se se perfectioneze, se fia mai bine redigate si servite, déca nu le sprijinescu nici mâcaru c'unu simplu abonamentu? Departe de noi de a voi se ceremu cá ómenii nostri se nu cetésca decátu numai foi romanesci, din contra sfatuimu pe toti câti cunoscu mai multe limbi si au inlesnirea de a 'si procurá si diare straine se le cetésca cu atentiune, câci astfelu li se va largi si mai multu cerculu vederiloru politice.

Inse un'a credemu a fi in dreptu se pretindemu dela fiacare Romanu, cá, mai inainte de a se gandi la diaristic'a straina, se 'si dé tributulu seu pentru sprijinirea preseii nationale romanesci.

Si acésta datoriu, pe care suntemu indreptatiti a-o numi nationala, privesce pe fiacare individuu

romanu in parte, nu numai comunitatile si societatile. Se ivesce pe la noi si marele inconvenientu, cá in multe locuri unulu abonéza unu diaru romanu si treidieci ilu cetescu, d'entre cari celu puçinu cincispredece sunt in stare de a se aboná ei insisi la câte o fôia. Acést'a se intempla mai vèrtosu in localitatile unde se afla Casine nationale. Casinele abonéza câte unu esemplariu din foile nôstre si cea mai mare parte din membrii lor, — cari se afla cu totii in bune conditiuni, câci déca nu n'ar' poté fi membri — sunt cu consciinti'a nationala linistita, câci potu dice: Avemu tóte diarele romane la Casina!

Cei mai multi dintre acesti'a nici nu le cetescu, câci omulu merge la Casina sè se si distraga, mai jóca câte o parthia de billard si câte unu tarocu, tempulu trece si gazetele romane remanu necetite. Prin acést'a pierdemu triplu, pierdemu cá nu ne informamu regulatu despre afacerile nationale, pierde press'a nôstra cincispre-dece abonati si pierdemu in fine câte odata si la billard si la tarocu.

Indata ce vine inse rëndulu la critica câtu bati in palmi se schimba proportiunea si trei-dieci se declara nemultumiti cu diaristic'a nôstra romana, pre candu numai unulu se incumeta a-o luá in aperare si acest'a este mai multu cá siguru celu ce s'a abonatu.

Cu modulu acest'a, va intielege ori si care, nu vomu avé niciodata nici pressa nationala care se póta corespunde tuturor recerintieloru timpului de faciá, nici nu va fi cu putintia — si acést'a este si mai tristu — se facemu o politica forte si energica nationala.

Dilele trecute unu bietu preotu romanu din Ardealu, care se lupta cu miser'ia, dér' e petruusu de dorulu de a ceti o fôie romana, s'a adresatu la noi cu rogarea se-i tramitemu diarulu nostru, promitiéndu-ne, cá in schimbulu abonamentului, pe care nu ni 'lu póte solvi, ne va ceti „patrudieci de liturghii.“

Noi respundemu acestui preotu, fêcá-i vomu tramite fôia si ilu provocamu sè se róge, cá se sosésca câtu mai curendu acelu momentu, in care fiacare fiu alu natiunei nôstre se 'si cunósca datoriu ce-o are de implinitu faciá de press'a nationala, câci atunci vomu avé si pressa si vomu face si politica cum se cade.

Amu disu cá vomu vorbi „pro domo,“ dér' amu pledatu pentru intrég'a pressa romana, dela a careia sprijinire depinde intregu progressulu nostru nationalu. Fia cá aceste rënduri se nu remáie fara resunetu in animele conationaliloru nostril

Cronic'a evenimenteloru politice.

Pre candu foile ungueresci se declara nemultumite si cu alegerea episcopului Zivcovic de patriarhu serbescu, in loculu lui Stoicovic, care nici de astadata n'a fost intáritu, si pre candu acele foi striga in gur'a mare, cá se se calce dreptulu de alegere alu Serbiloru si se numésca corón'a séu mai bine disu guvernulu pe patriarhu: „Pester Lloyd“ continua a publicá articuli tendentiosi privitori la *autonomi'a biserice i romane* gr. or. si la organele ei. „Sè se ciunteze si acésta autonomia“ — eata cu puçine cuvinte dorinti'a esprimita in acei articuli: Scriitoriulu loru se demaschéza acuma cá unu aspirantulu unu postu in ministeriulu de instructiune, cu missiunea de a face pe spionulu ex officio, séu cum dice elu se „controleze“ administratiunea bisericesca. Episcopii nostri gr. or. au dér' prospectulu de a capetá unu epistatu specialu in persón'a acestui aspirantu.

Denuntiarile publicate in „Pester Lloyd“ au pusu in m's are si pe cei dela „Telegrafulu Ro-

manu.“ Eata ce scrie acésta fôia in numerulu seu de Joi:

„Nedumerirea nôstra, care acum cându avemu icón'a denunciarei intréga dinaintea ochiloru, este scopulu ascunsu ce transpore din lung'a poveste a corespondentieloru in organulu oficiosu alu guvernului. Spre a ilustrá scopulu ce se urmaresce, spunemu de astadata numai atáta, cá dela unu cunoscutu din Budapest'a amu primitu in dilele aceste scirea, cá ómenii din sferelu guvernului se plangu asupra autonomiei nôstre bisericesci, cá impedece fôrte tare *maghiarisa* e a. Scirea acést'a este de mare pretiu pentru noi Romanii in genere, in specialu inse pentru cei ce se tinu de metropoli'a gr. or. romana din Ungari'a si din Transilvani'a. Scirea aceasta revarsa adeverata lumina asupra situatiunei“...

„Audimu cá insusi Escel. Sa Metropolitulu este indignatu de uneltirile aceste in contra bisericeii alu carei capu este. Audimu, dér' nu scimu positivu, cá este hotaritu a se pune in contielegere cu reprezentantii bisericeii sale pentru a desvêli aceste uneltiri in tóta golatatea loru. Noi credemu cá nu neadeverurile din lung'a serie ar' fi de a se avé in vedere, ci pericolulu pentru autonomi'a bisericeasca in prim'a ordine; si credemu mai departe cá precum si la alte ocaziuni, cum a fost buna óra candu cu proiectulu pentru introducerea limbei maghiare in scólele poporale romane, — va fi si de asta-data spriginitu nu numai de prelatii cei inalti ai bisericeii nôstre, ci de clerulu si poporulu nostru ortodocsu intregu si i-am dori succesele cele mai stralucite.“

„Am dori inse cá pericolulu vedienduse dupa prevederile omenesci la usi se fia si intempinatu câtu mai ingraba. Prin o astfelu de intempinare s'ar ajunge duóe scopuri salutare. Odata credemu cá jun'a nôstra constitutiune bisericesca s'ar feri de distrugerea cu care este amenintiata; de alta parte ar' scóte din ratacire pe acei ce in siovinismulu loru cugeta cá aducu servitiu patriei, candu ar' veni cu asupriri noue asupra unei poporatiuni care constituie unu factoru considerabilu alu tieriei.“

Si pentru cetitorii nostri va fi interesantu a cunósce program'a remasitieloru deakiste dela „Pesti Naplo“, a siovinistiloru „seriosi“, cari nu apartienu nici unei partide ungueresci, ci forméza o fractiune deosebita. Eata pretensiunile si nisuintiele ce le formuléza numit'a fôia in anunciulu ei de prenumeratiune:

„Teritoriu vamalu de sine statatoriu. — Numai astfelu vomu poté restabili ecuilibrulu in finance, numai asié potemu se ne redicamu economicesc. Noi pretindemu acést'a, cá unu dreptu alu nostru.“

„Reform'a armatei comune, — este ó. necesitate urgenta din punctu de vedere alu independetii constitutionale a Ungariei si a validitarii maghiarismului in armata si este totodata unu postulatu dreptu alu natiunei. Nu se póte uni nici cu independetia nici cu sigurantia de dreptu a Ungariei, cá si astadi inca patri'a nôstra este ocupata de-o armata straina noue. Organizarea dualistica a monarchiei si relatiunea ce esiste intre rege si lealulu seu poporu unguerescu, pretindú, cá armata pentru care tier'a aduce jertfe atátu de mari, sè se semtia solidara cu natiunea. Deórace inse acést'a nu se póte sperá fara schimbarea institutiunei, trebue se nisuiamu a reformá armata romana.“

„Desvoltarea nationalitatii maghiare si asiediarea culturei publice pe fundámene nationale este de lipsa intr'unu statu unde Nemtii, Cehii, Romanii, Croatii Serbii — toti laolalta — facu politica de nationalitate si fundéza state nationale. Politic'a nationala maghiara este conservatoriá, si este indreptatita din punctu de vedere istoricu(?) geograficu(?) si legalu si e justificata in privinti'a culturala(?) si servesce libertatii poporului (!); pre candu propagand'a slava, germana si romana e destructiva

ameninția pacea, disolve ordinea și omora libertatea (sic!) De aceea scopul nostru e de a avea întotdeauna înaintea ochilor noștri interesele limbice și de cultura ale națiunii maghiare și de a le înainta.

„Aceste trei idei — dice „P. N.“ — formează tînta noastră; vomu înainta în direcțiunea acestă și ne vomu strada a ajunge la tînta.”

Ne place că cei dela „Naplo“ cel pușinu nu mai ascundu mătia în sacu și dau pe față adevărata tendința a Maghiarismului de a se rumpe succesiv de Austriă și a forma unu statu pe deplin independentu. Articuli din „Naplo“ sunt că și comandanți pentru a turbura pe cei din Vienă și ai face să se gîndesca la o serioasă opozițiune în contra maghiarismului violentu.

Centralistii nemți au cadutu în disgratia. În 22 Dec. o deputatiune a Triestului a predatu monarhului unu memorandum, care cere mesuri pentru scutirea comerțului orașului Triestu. Imperatul le respunse: „Vedea, că trebuie facutu ceva pentru Triestu și voiu însărcina guvernul meu de a lua toate măsurile necesare. Imi pare reu numai, că deputatii Triestului facu guvernului meu o opozițiune factioasă. Acestă nu mai e opozițiune obicinuită, ci factioasă.”

Aceste cuvinte imperatesci au produs mare consternațiune între centralisti, căci Triestini facu parte din partidul lor și de aceea imputarea de „factiosu“ (resvretoriu) cade asupra întregii partide. Diarele cehe constata acestă cu bucuria, provocandu pe cei „moderati“ se iesa din partidă stangei reunite centraliste. Diarele centraliste încercandu-se a critica respunsul imperatescu au fost confiscate.

Respunsul ce l'a datu monarhul Triestinelor dovedesce, că pozițiunea cabinetului Taaffe este multu mai forte, decum au credutu chiar și amicii lui și că partidă centralista-dualista din Austriă n'are prospecte de a mai ajunge la guvern.

Lumea politica europeană e foarte agitata de o cestiune care se pare, că nu va mai nelinisti pe nimenea, ad. de cestiunea restabilirei puterii lumesci a Papei. De astadata protestele Papei în contra Italiei par a fi sustinute de către principele Bismarck. Spre a se impacă cu catolicii, cancelarul germanu pare a fi promis Papei că va sprigini nisuintele lui de a si recastiga puterea lumescă. Leo XIII a reclamat-o în alocutiunea sa ultima către colegiul cardinalilor. Ce planuri are Bismarck? Nu se scie, d'ér ne potemu inchipui ce mare neliniste au produsu apucaturile lui din urma în Italiă.

E vorb'a de a da afara pe Regele Italiei din Romă unde voiesce Pap'a se fia singuru stapanu. De aceea a declarat diarul oficiosu italianu „Diritto“ categoricu, că Italiă nici nu pôte tracta asupra domniei lumesci a Papei pentru că ea este îndreptată în contra unitatii și a libertatii Italiei.

Aplanarea incidentului austro romanu.

Impresiunea ce a facut-o modulul cum s'a aplanatu conflictul austro-romanu la Vienă și Pestă se pôte caracteriza cu pușine cuvinte. Foile din Vienă — și cele oficiose — isi esprimu bucuria asupra delaturarii „neplacutului“ și „regretabilului“ incidentu, în articuli lungi de fondu, pe candu foile oficiose din Pestă se marginesc a impartasi faptulu, și, fiindu că datori'a le-o impune, se declara si ele multumite cu satisfactia ce a dat-o depesi'a dlui Statescu. În Pestă ar fi doritu că să fia constrinsu ministeriul Bratianu a demisiună și altele de aceste; și e naturalu, că acum nu prea găsescu cuvinte spre a si arata multamirea ex officio cu simpl'a solutiune, care n'a recerutu nici măcaru demisiunea unui singuru ministru din cabinetul Bratianu.

D'între toate diarele Vienese „N. Fr. Presse“ manifestă cea mai mare bucuria asupra restabilirei relațiilor cu Romani. „In adevăr“ dice numita foia, nu s'a pututu astepta o declarațiune mai franca și mai leală, că aceea a ministrului Statescu. Omenii de statu dela Dambovită protestă în contra presupunerii că ar' fi avutu intențiunea de a ofensa și trebuie se le credem că n'a pututu fi vointă lor de a providea unu conflictu cu Austro-Ungariă, care nicidecum nu le promitea vr'unu succesu... — „Guvernulu romanu n'a luat refugiu la nici unu felu de interpretatiuni sucite, și 'si-a recunoscutu gresiela într'unu modu demnu barbațescu. Acestă ilu redica în stimă noastră și celu mai pușinu ce merita este o uitare și o ertare din

partea noastră... Cabinetul Bratianu ni se presenta că unulu care este mai pușinu espusu că ori-ce altulu de a deveni jocaria în man'a contrarilor Austriei și de aceea amu trebuit se dorim că incidentulu să se termine, fara că se lase inderetulu seu unu ghimpe în Vienă și în București.”

„N. fr. Presse“ trece apoi la partea esentială a cestiunii Dunarei și se intrăba, deca solutiunea multamitória a conflictului formalu diplomaticu se pôte considera, că unu bunu presemnu pentru o întorcere a guvernului romanu în cestiunea Dunarei? „N. fr. Presse“ marturisesce, că n'are atatu optimismu de a crede acestă căci alte sunt motivele și intențiunile ce decida în cestiunea Dunarei și alte au decisu în afacerea cu conflictulu diplomaticu.

„O vedita ofensare a Austro-Ungariei de către Romani“ — adauga „N. fr. Presse“ — „nici un'a din marile puteri n'a putut-o aproba; cabinetul din București a fost cu totul isolatu față de cererea de satisfactia a Austro-Ungariei, elu s'a semtitu slabu, pentru că toti din toate partile l'au sfatuitu a si repara erorea comisa. Nu totu asi sta lucrulu cu resistentia Romaniei în cestiunea Dunarei, căci aci sunt angajate și interesele altor puteri, și Romaniă nu stă singura, ci se radiema pe aliatii puternici, candu e vorb'a de regularea comerțului pe Dunare. O cestiune de onore se resolvă după forme strictu prescrise; ofensatorulu revoca deca nu prefera a fi pedepsitu pentru ofensa: o cestiune de interese inse are multe chichitii și nu cavalerismulu, ci sîretianu decide modulu rezolverei ei.”

Cu toate astea foi'a centralista spera că deorace cabinetul dela Vienă nu a cerutu că Romani să se umileasca înaintea Austro-Ungariei ci a pretinsu numai ceea ce era neîncungiurabilu spre a i se da satisfacere s'a delaturatu totu ce ar' poté se nutreca o neîncredere a Romaniei în contra politicei Dunarene austro-ungare și în sensulu acestă, dice, restabilirea relațiilor de mai înainte între ambele state este de bunu auguru pentru regularea viitoria a cestiunii Dunarene. „N. fr. Presse“ termina cu asigurarea că misiunea Austriei este pază Dunarei „die Wacht an der Donau!“ Acestă asigurare nu este nicidecum de natura a insufă încredere la Bucuresci unde se crede că pază Dunarei este tocmai misiunea Romaniei.

„Fremdenblatt“, organu oficiosu dice, că Austriă n'a cerutu nici-odata umilirea Romaniei, nici demisiunea vr'unui ministru romanu, ci a lasat-o se alăga ea singura modulu de satisfacere fara a o brusca.

„Wiener allg. Ztg.“ considera pozițiunea cabinetului Bratianu că intarita în urm'a acestui incidentu.

„Pester Lloyd“ se marginesc a constata aplanarea diferentiei, d'ér nu pôte se nu 'si arate si cu acestu privilegiu pataram'a moșică, sustiindu, că guvernulu austro-ungaru ar' trebui „se de creșcere“ (sic!) Romaniei. Cei din Pestă nu mai voiescu se iesa din rolulu ingamfatu de dascali și advocati nechiamati — unu rolu care de ordinaru nu 'si afla resplată dorita. Toto-data oficiosii dela Pestă nu potu se nu verse ceva ironia asupra „scenei solemnele de impacare“ cu Romaniă pe care nicidecum nu 'si-au fost inchipuit-o asi de idyllica.

În numerulu trecut amu fost disu, că d. Stătescu a întrebuintiatu în depesi'a s'a terminulu: „guvernulu austro-ungaru“. Astadi rectificam acestă asertiune avendu înaintea noastră textulu publicatu în „Wiener Abendpost“, unde apare de patru ori cuventulu „guvernulu ces. reg.“ (k. k. Regierung) „Pester Lloyd“ reproducendu not'a după „W. A.“ a pusu în locu de „k. k. Regierung“ cuvintele: „österreichisch-ungarische Regierung.“

Cântările bisericesci.

În ședințele din Novembre ale St. Sinodu alu Romaniei episcopulu Romanului Melhisedecu a prezentatu unu interesantu memoriu asupra cântărilor bisericesci în țările romane. Invetiatulu episcopu arata în acestu memoriu mai întâi cum s'a dezvoltatu music'a biserică la Greci, la Bulgari, la Serbi și la Rusi, apoi trecendu la poporul nostru, urmăresce influențele acestor muzici asupra celei romanesce. În urm'a influențelor din cestiune, noi aveam pînă mai ieri, alaltieri două feluri de cântări: ună grecească și una cultă, care se mai pôte numi și boerăscă și nobilă, și altă slavonă și țierănescă și incultă.

Cântarea cultă, isvorita în Constantinopol, în

curându degenera și se profana cu mănțele și taximuri turcesci de care resună Bosforulu la primblările și desfătările Turcilor. Cântarea slavonă se pôte numi țierănescă, de ora-ce ea trebu să se marginesca numai la clasele de mai de jos și se lase domni'a psaltichiei constantinopolitane. Cântecel: „Trei crai dela Resaritu“, „Nuntă dela Cană-Galileea“, „Audiți aceste toate“, „O diece prea 'nvetiate“, etc. etc. sunt remasite din acestă cântare. Music'a acestă de origine slavonă se mai întrebuintăza numai la Romani din Banatu și din Transilvaniă cari nu se tinu de psaltichia. Cântarea grecească s'a curatitu și s'a perfecționatu la începutulu vechulu de față de mai multi cântareți însemnati din Bizantiu.

Cuviosulu calugaru Macarie, protopsaltulu Dimitrie Sucevanulu, neobositulu Antonu Panu, Ghenadie episcopulu Argeșului și Silvestru Morariu Andrievici metropolitulu Bucovinei au preiucratu nouă psaltire bizantină pentru Romani. Căta-va vreme a prosperatu music'a biserică pusa pe aceste baze, d'ér încetu cu încetulu ea a decadiutu totu mai multu, asi, încatu starea de astadi nu mai e de suferitu. Fiacare cântă cum voiesce, fiacare introduce după placulu seu felu de felu de schimosituri. Astadi, după-cum dice parintele Melhisedecu, cântarea din bisericile din Romani rare-ori mai este în stare se înaltie animile credinciosilor — și acestă cu atatu mai vortosu, căci nici corurile ce se audu de-o bucata de vreme la servitiulu divin nu sunt întru toate potrivite ritualu nostru. Pentru delaturarea acestui reu episcopulu Romanului propuse și santulu sinodu votă urmatorulu regulamentu pentru regularea și îmbunătățirea cântului bisericescu în Romaniă:

Art. 1. Să se înființeze la amândouă Mitropoliile și la toate Episcopiele câte o școală de cântări bisericesci.

Art. 2. Profesorii școlilor de cântări bisericesci, voru fi numiti de chiriarhii respectivi. Ei voru primi din budgetulu ministerului de culte fiecare sumă de câte 1,200 lei pe anu, că diurna.

Art. 3. Școlă 'și recrutăza elevii sei prin alegere dintre copii saraci, cu studie primare terminate, și intrunindu condițiunile cerute de voce. Scolarii voru fi ajutați din sumă de 2,800 lei noi, care se va inscrie anualu în budgetulu Statului pentru fia-care Eparchia.

Art. 4. Să se institue de către Sf. Sinodu o comisiune compusa din trei cântareți, cei mai buni, ce s'ar' gasi astadi în țiera, cari se alăga dintre melodiile bisericesci existente în Romaniă pe cele mai bune și conforme cu cântarea noastră biserică natională, să le culăga și arangeze sistematicu după orânduială tipiculu bisericescu. Colectia apoi să se supuna la corectarea și aprobarea Sf. Sinodu, după care ea să devina norma pentru cântarea biserică și pentru predarea ei în școală.

Art. 5. Membriloru comisiunii de cântări li se va da o diurna de 150 lei pe luna, în totu timpul ocupatiunii cu această lucrare, care în totu casulu nu trebuie se dureze mai multu de 2 ani.

Art. 6. Să se institue o alta comisie, totu de Sf. Sinodu compusa celu pușinu din duoi cei mai buni artisti dintre dirigintii corurilor existente, cari se alăga și se completeze cântările armonice, chorale, ce merita a fi executate la servitiile divine și la alte solemnități religioase la care se cere cântare chorale, precum: Rânduie'la liturghiei Sf. Chrisostomu, și a postului mare, rânduie'la Teodumului, a cununii, a înmormântării, a agiasmei etc. Comisiunea această va fi retribuită că și cea de mai sus. Lucrarea ei de asemenea se marginesc la 2 ani, colectia de cântări chorale de asemenea se va supune cercetării și aprobării Sf. Sinodu. Nu va fi permis a se cântă prin biserică alte cântări chorale afara de acelea revizuite și aprobate de Sf. Sinodu.

Art. 7. Cântările bisericesci atatu armonice chorale, câtu și cele melodice trebuie se fia conforme spiritului bisericescu, fara prelungiri prisoselnice, și fara turnuri straine de music'a biserică.

Art. 8. Atatu cântările melodice, câtu și cele chorale, după ce voru primi aprobarea Sf. Sinodu, se voru recomandă D-lui ministru de culte, spre a se tipari cu cheltuielă Statului și a se da spre întrebuintare, unde trebuintă va cere, pe la biserică și școlă.

Art. 9. Se va publică de D. ministru alu cultelor, concursu cu unu premiu suficientu pentru acelu maiestru de musica, care ar' face cea mai nemerita colectie de cântări melodice bisericesci, asiediate pe note liniare, pentru predarea melodiei bisericesci din școlile normale și rurale din țiera,

spre a se pute cu modulu acesta respandi cantarea melodica bisericesca si a inlesni formarea cantaretiloru pe la sate. Colecti'a acesta trebuie se cuprinda deocamdata: 1. Cate-va stichiri de norma ale fia-carui din cele 8 glasuri cu dogmaticeloru; 2. prosomiele seu podoliele; 3. renduial'a liturgiei Sf. Crisostomu si a postului mare; 4. Axiónele serbatoriloru imperatesci.

Art. 10. Manualulu acest'a se va supune cercetarei si aprobarei Sf. Sinodu, dupa a carui recomandare, D. ministru 'lu va tipari intr'unu numeru suficientu de exemplare, care se voru da gratis pe la tote scólele rurale din tíera, si va servi de norma pentru predarea cantariloru bisericesci, prin scólele normale si rurale.

Art. 11. Va bine merita dela biserica si dela natie. acelu maiestru de cantari chorale, carele se va osteni spre a peface in cantare armonica chorale, melodica bisericesca usitata in Romani'a; precum si acela care va intreprinde a pune pe note liniare tote cantarile melodice ale bisericei nóstre.

Art. 12. Pena la ispravirea si publicarea cartiloru de cantari bisericesci, prevediute in articolele precedente I. P. Sfantiti Mitropolitu si P. Sf. Episcopi, sunt in dreptu a nu permite se se esecute prin biserica si la ori-ce servicii religiose cantari, cari nu corespundu spiritului bisericescu si regulorulu melodiei si armoniei, care trebuie se distinga cantarea bisericesca de cea lumésca.

Art. 13. Santulu Sinodu va mediuloci la d. ministru de culte cerendu cá d-s'a printr'unu proiectu de lege se céra la corpurile legiuítóre imbunatatirea positiunei cantariloru bisericesci, anume: a) celoru dupa mosiele Statului se se dá pamenturi de hraná, ear' celoru de pe la mosiele particulariloru comunele se fia datóre, a le da salare, celu puçiuu de câte 200 lei noui pe anu; b) celoru de pela orasie se li se dá salare macaru de câte 100 lei noui pe luna, din fonduriloru bisericeiloru respective, ear' la lipsa si neajunsuriloru fonduriloru bisericesci respective, din venituriloru comunale.

Art. 14. Pentru incuragiarea si emularea cultului cantariloru bisericesci nationale cantaretiloru distinsi, mai alesu professoriloru si autoriloru de cantari bisericesci, cari au publicatu opere aprobate in ramulu acest'a, se li se acorde semuele de onóre si distinctiune, cá si altorlu cetatiani meritosi.

Discursulu d-lui Al. Lahovari

in siedinti'a dela 4 Decembre a camerei romane.

(Fine.)

Nu v'ati induplecatu se dati opozițiunei din acésta Camera nici cea mai mica explicatiune; fórté bine, v'ati cam obicinuitu a tratá cam usioru opozițiunea si din nenorocire acésta deprindere de absolutismu, ce o aveti cu noi, voiti se o luati si cu altii afara din tíera, dér' nu prea ve ese bine, cum o vedeti astadi. Ense, dloru, nu trebuie se uitati, cá in cestiuni internationale atatu tieri cátu si Europei 'i datorati explicatiuni, pe cari noa nu bine-voiti a ni le supune; nu ne-ati datu inse, o repetu, nici o lamurire, de si traim, fia disu, supt regimulu parlamentaru si constitutionalu in care nici o miscare nu se face, mai cu séma in astu-feliu de cestiuni capitale, tara se se dá Camerei si opiniunei precise lamuriri. Dér' aci in duóe luni s'a schimbatu trei ministri si trei ministere; ele s'au dusu si au venitu cum cine-va ese dintr'unu locu publicu seu intra intr'ensulu (risete).

Ne-amu dusu acasa cu resemnatiunea, care caracteriza pe romanu, si nu am venitu se ve luam séma; am voitu se ve lasamu inca cincisíese luni de dile cá se vedemu ce o se iésa din acésta drama de familie. Ne amu dusu, dicu, acasa nedomeriti si resignati, crediendu cá póte prin diarulu „Romanulu“ seu printr'unu altu diaru oficiosu vomu pute gasi deslegarea asestei enigme, vom pute affá ceva despre aceste schimbari; vom pute descoperi de ce s'a dusu Ionu Bratianu si a venitu Dumitru Bratianu, ca se se duca apoi Dumitru si se vina érasu Ion!

In sesiunea trecuta s'a facutu o interpelatiune, s'a tratatu cestiunea Dunarei, si in urm'a unor importante solemne debateri. Adunarea a trecut la ordinea dilei. Cu alte cuvinte s'a datu carte blanca guvernului lui Dumitru Bratianu.

Acelu guvern in se incarcatu cu atátia lauri si atátia incredere a gasitu sarcin'a asié de grea, încatu n'a pututu s'o pórté departe si a picatu la paméntu, sugrumatu de dens'a (risete). Se vede cá maioritaea a procedatu cu d. Dimitrie Bratianu cum in anticitate Platone propunea se procedá cu poetii: de o parte se incoronau cu cununi de flori, si pe de alta parte se trimiteau peste granitia (aplause, ilaritate).

Dér' d. Dimitrie Bratianu nu este poeta (risete), o fi poeta in politica, póte, nu sciú (ilaritate).

Noi-amu pornitu dér' fara a ne mai bate capulu si a ghici aceste misterii cari péna astadi roman nedeslegate.

Déca revenim la aceste eveniminte cari par' a fi din domenu mai multu alu feerei, decatu alu politice rationalé, este cá se ve esplicamu tacerea nóstra de atunci, si fiinduca nici unu evenimentu nu ne-a pututu lumina, se ve rugamu inca odata a deslega problema disparatiunei ministerului D. Bratianu. N'o fi acésta schimbare o esecutiune secreta petrecuta in culisele Camerei, precum se esecutau odinóra ministrii Portei de mutii palatului (aplause, ilaritate).

Nu ne-amu mai aflatu in faci'a d-v. de catu cu Mesagiulu Tronului, si ce vedemu aci? Dupa concesionile, pe faci'a facute de ministerulu Boerescu, I. Bratianu, dupa cartea alba data ministerului D. Bratianu, vedemu unu ministeru totu I. Bratianu cu d. Statescu, de asta-data, care ne vorbesce unu limbagiu fórté frumosu, fórté semetiú, fórté trufasiu in ceea ce privesce aপরera drepturiloru tieri in cestiunea Dunarei! Pentru aceste cuvinte 'lu felicitam déca prin ele numai crede ca intr'adeveru va pute scapa interesele tieri compromise.

Nu totu ast-feliu voi felicitu pe guvernulu ca in modu stángaciú introduce si alta dificultate ce avemu cu Austri'a, cestiune importanta, dér' care nu merita póte se figureze in Mesagiulu alaturea cu cestiunea Dunarei, pentru a da unu pretextu, erá se dicu cuventu, (risete, aplause) cá marea Putere vecina se intrerupa cu noi relatiunile se!e!

Candu amu auditu dela d-v. aceste mándre cuvéntari ne-amu bucuratu cu totii, am crediutu ca constelatiunea politica a Europei care nu ne erá prea favorabila in Maiu si Iuniu, asta-di ne este mai zimbítóre, ca multumita energiei, dibaciei d-vóstre, ne ati castigatu cate-va puteri mai multu, si ca cestiunea esto 'n ajunu de a se resolya in favórea nóstra si ne amu bucuratu cu totii de acésta isbanda.

Inse dloru, se ve spui dreptu, mie unuia 'mi-a fostu frica candu am auditu aceste trufasie declaratiuni, cáci 'mi aduceamu aminte si de alte cuvinte totu asié de frumoése si de patriotice care mai la urma au fostu urmate de o deceptiune cu atátu mai trista, cu cátu sperantiile fusesera mai tari si mai superbe.

Scepticismulu meu erá se fia prea grabnicu confirmatu prin discursulu ce d. ministru de esterne a rostitu la adunarea secreta dela Senatu. D. ministru nu ne-a aretatu nici unu documentu, nici unu actu diplomaticu, inse ne a spusu cá politic'a Europei nu s'a schimbatu din vér'a trecuta, cá ne este puçinu favorabila si cá din contra s'au creatu noue pericole adaugate la cele cunoscuté.

Asié ne spune d. ministru de esterne. Negresitu, noi, simpli muritori, nu mari diplomati, carora nu ni se da nici o cunoscintea de arceale ministeriale, trebuie se 'lu credemu pe cuventu. Dér' noi citimu câte ceva din jurnale. Unele spun albu, altele negru, asié in cátu nu suntemu cá d-lui in secretulu cabinetelorulu. D-lui a adaogatu cá apropiarea Italiei cu Austri'a ne-a inlaturatu inc'unu sortiu de isbanda. Tóte sunt cu putintia.

Cu alte cuvinte d-sea ne-a facutu declaratiuni pe cari nu le potu compara de cátu cu sfaturile duhovnicului, care este insarcinatu cá se pregatésca p'unu condamnatu la mórté, si se'lu indemne se se impace cu D-dieu si se sté gata a trece intr'o lume unde, negresitu, va fi mai fericitu si unde va fi resplatitu dupa faptele sale (ilaritate). Ei bine, se ve intrebamu acum, in faci'a situatiunei descrise, ce insemnéza atunci cuvintele puse in Mesagiulu! Ce, aceste semetii patriotice! Ce, acésta atitudine cu duóe fetie! Unele le vorbiti in publicu, altele lasati a se intielege in convorbiri mai intime! Apoi veniti si faceti apelu la unirea tuturor partiteloru, la infratire? Prea bine, noi suntemu gata se v'ajutam in totulu; dér' ce ve suntemu noi de folosu? Se ve votamu proiecte de legi? Bine, le vomu vota. Se consimtimu sacrificii de bani si de ómeni? Ei bine, se le facemu; dér' in politic'a esterna ce cereti dela noi? Este usioru a insira la frase, a spune susu si tare ce drepturi avemu, ce interese aparamu. Acésta o face ori-care din noi si n'are trebuintia se fia ministru de esterne pentru acésta. Dér' d-v., guvernulu, trebuie se sciiti unde mergeti si unde voiti se ve opriti. Trebuie se ve dati bine séma de starea generala a Europei, se ve cunosceti amicii si inamicii. Se sciiti ce puteti cere, ce puteti lasa, se tñeti sirulu ideiloru, se nu treceti dela politica de concessiuni la politica de provocari, se nu ve marginti a ve cunósce si a ve proclama drepturiloru ideale, dér' se gasiti omulu capabilu de a le face se triumfe in politica reala. Déca ati gasitu pe omulu, care va sci tote acestea, atunci numai aveti trebuinti'a de concursulu nostru. Dér' déca nu 'lu veti fi gasita, déca nu veti avé de cátu o politica de diare, buna pentru a fi aplaudata de necugetatori: atunci nici concursulu maioritaei d-v., nici chiaru concursulu nostru nu ve va fi de nici unu folosu. Totu ce nu puteti cere ar' fi tacerea, care se ascunda gresialele d-v. si acést'a nu v'o damu. O politica fara siru, o politica, care nu scie ce 'si propune, care cere fara se scie cum se obtine ce se cere, o politica, cá aceea, care ati avut'o in cestiunea Basarabiei, a Arab-Tabiei, a Evreiloru, care tace candu trebuie se vorbésca, care vorbesce candu trebuie se taca, care promite concessiuni de frie'a diplomatiei si le retrage de frie'a popularitatiei, nu póte se se termine de cátu in modu jicitoru si umilitoru pentru

tíera. Cu densa puteti se ve sapatu puterea si popularitatea d-vóstra, dér' nu veti scapa interesele tieri, cari ve suntu incredintiate! Si candu dicu popularitatea me inselu. Căc nu trebuie se perdeti din vedere, ca suntu duóe feluri de popularitati. Este o popularitate trecétóre, a dilei ce trece a momentului de astadi, care se multumesce cu aprobarea multimei necunosctóre, care se ametiesce de aplausele unor necugetatori!

Aceea o s'o aveti totu-deauna candu vesi ademeni urechile multimei cu acele frase umfate, cari totu-deauna au leganatu dulce spiritulu iei usiore, si inim'ai incredióre. Dér' candu va veni diu'a poporitatii viítóre, pe care numai recea istoria o da, aceea istoria, care n'asculta nici de aplausele nici de hul'a multimei schimbatóre, care remane strain acelorlu curinte pe cari pasiunea dilei le face se tréca pe capetele popóreloru si care júdeca pe ómenii de statu nu dupa vorbele, cari le-au spusu, dér' dupa faptele, cari le-au indeplinitu, aceea poporitate nu puteti s'o aveti, n'o veti avé, cáci pentru a scapa de cea trecétóre perdeti pe cea permanenté si eterna si cu densa perdeti tíer'a (aplause).

Guvernulu d-téle, d-le Bratianu, sta de 6 ani la putere, vointiele i s'au incovoiatu, multe consciintie s'au induplicate, nu tote spre onórea tierii mele! Sunteti a totu puternici in intru, veti fi din ce in ce mai multu; cáci sistemulu de centralizare absoluta, multimea functionariloru mosteniti, creati si proiectati, neaplicarea legiloru, facu ca in tíer'a acésta devine din ce in ce mai greu cá unu omu se póta trai afara din sórele si din aerulu d-vóstre.

Pe langa miile de functionari mosteniti si creati, mai vreti cu monopolulu cárciumelor se mai introduceti si 6000 de functionari cárciumari, suprimendu totu miculu comerciulu alu tierii. Astu-feliu, incetulu cu incetulu, ori-ce independintia de situatiune dispare si cu densa scade si caracterulu nationale.

Va se dica sunteti astadi a totu puternici, nimeni si nimicu nu ve póte sta inainte. Noi...? suntemu nisce glasuri, cari ne perdemu in vedduh si care póte cu viítórele alegeri voru tacé pentru totu-deauna. Chiaru d. primu-ministru ar' trebui se se ingrijésca d'acum se gasésca o opozițiune pentru cá se nu se jignésca inscenarea parlamentara.

Prin urmare, ati fost a totu puternici, a cursu dupa ordinulu d-vóstre siróie de sange romanescu. Ati cerutu bani, v'amu datu cátu ati cerutu, ati mai facutu bani de harthia neajungendu ceilalti; n'amu tocmitu cu d-v. nici sangele nici munc'a, nici supunerea. Si rezultatulu? In intru... vomu vorbi alta-data despre starea de lucruri din intru; in afara amintescu Arab-Tabia, Ebreii, cestiune in care creati se ne supunemu strainiloru si de care nu v'a scapatu de cátu energi'a opozițiunei (aprobari si desaprobati), cáci déca n'ar fi fost o treime, care se se opuna la acele vestite categorii, tóta suflarea ovreiesca ar' fi caditu asupra statului romanu; Bassarabi'a perduta si Dunarea pe care marturisiti singuri, cá ati compromisso.

Nu este nici unu ministeriu, d-le Bratiane, care se fi fost in acésta tíer'a investitu cu mai mare putere, avédu increderea absoluta a Domnitorului, devotamentulu intregu alu partitului seu si chiaru stim'a si simpathi multoru din acei, cari l'au combatutu.

Ei bine! Astadi, máine, peste 2—3 ani fia, aveti se infacisati catastifulu d-v.

Vomu vedé la pasivu sangele romanescu si doliulu ne-mangaiatu, care a urmatu dupa acestu sange versatu; vomu vedé la pasivu, multi bani, cari s'au chielitutu cu tote socotelile fantastice ale comisiuniloru d-v.

Si la activu, ce veti inscrie? cestiunea Ebreiloru, Arab-Tabia, Basarabia, cestiunea drumuriloru de feru, care nu este terminata, si astadi cestiunea Dunarei primejdita!

Ei bine, tíer'a trage socotéla, si ve scóte datoru, d-le primu-ministru! (Aplause.)

D i v e r s e .

(D. Gr. Tocilescu) fú numitu secretaru generalu alu ministeriului de culte si instructiune publica. Decretulu numirei lui l'a semnatu deja M. S. Regele. „Gaz. Rom.“ dice cá ministrulu n'a pututu face mai buna alegere cá acést'a.

(„Aurora Romana“) organu beletristicu literaru alu „Societati pentru cultur'a si literatur'a, romana in Bucovina“; editatu si redactatu de Ionu I. Bumbacu profes. la gimn. c. r. din Cernauti si secretariu alu „Societ. p. cult. si lit. rom. in Bucov. (Strad'a Transilvaniei Nr. 7) apare in 1-m'a fiacarei luni si costa pentru nemembri 4 fl. pe anu. Nr. 5 dela 1 Dec. a. c. are urmatorulu sumariu: „La Aurora romana“ salutare de V. Bumbacu. — „Vasile Carlanariulu“, amintire din copilaria de S. Fl. Marianu. — Literatura: „Sioimulu Banului de Craiova“ poemu epicu de V. Bumbacu. — „Cronica lunara.“

(Catastrofa din Varsiovia.) Se anuntia dela Varsiovia, cá pagub'a ce s'a causatu

Jidoviloru e enorma. Multimea a datu asaltu asupra caseloru evreesci din suburbiile Tamek, Severgu si Vrobla si lea prefacutu in ruine. Casele au fost derimate de totu si tóte obiectele din ele aruncate pe strade. Tóte càrciumelo au fost nimicite si butóiele de rachiú scóse pe strada unde li s'a datu cepu, asié cà s'a formatu o vale de acestu licidú. Varsiovi'a are aspectulu unui orasiu bombardatu si jafuitu, numai stradele principale au fost crutiade. Politia si gendarmeria au fost prea slabe fačia de furi'a masseloru. Militia n'avea ordinu de a intrebuintia arm'a si asié dupa persónele, cari provocau multimea de a se respandi, aruncara cu petrii. Cravalele s'au repetitu in diu'a urmatória. Prin strade ambla patrulé de cazaci si gendarmi. Militia e consignata in casarme. Precum se dovedesce acuma, in biseric'a dela „Sfant'a cruce“ au fost strivite 26 persóne, intre cari si comtes'a Alexandrovicz si 27 au fost ranite d'intre cari mare parte au remasu schilodi.

(Valórea proprietatiloru orasiului Paris.) La vederea straluciteloru monumente ce impodobescu capital'a Françiei, nu este nimeni, dice diarulu „Le Siècle“, care se nu se intrebe pèna la càtu s'ar' puté sui valórea loru. Lasandu la o parte monumentele ce apartinu Statului, eaca càteva cifre in adeveru interesante asupra valórei atribuite proprietatiloru orasiului Paris. In antai'a linia avemu noulu Hotel de Ville, pretiuitu astadi, dupa devisurile de constructiune, 27,561,550 fr., dér' care va costa, candu va fi pe deplinu gata, aprópe la 35 milióne. Vinu pe urma: Cele 20 de primarii, cari au o valóre totala de 27 milióne. 64 biserici, ce valoréza 169 milióne; 9 temple, pretiuintu 8 milióne; 2 sinagoge, 4 milióne. 37 presbiterie, 9 milióne si jumetate; 2 asiedieminte consistoriale, 685,000 fr. Stabilimentulu pompeloru funebre, care a costatu 4 mil. si jum. 3 stabilimente pentru instructiunea superióra 11 milióne. 6 stabilimente pentru instructiunea secundara, 29 milióne. 143 stabilimente pentru instructiunea primara, 65 milióne. 3 teatre municipale, 11 milióne. 20 casarmi, 27 milióne. 3 stabilimente pentru comerçiu (hale, pieçie), 20 milióne. 135 stabilimente pentru vam'a comunala, 11 si jum. milióne. 46 pentru serviciulu aprovisionarei, 172 milióne; 2 furieri, 500,000 fr.; 2 magazine si archive, 3 si jum. mil. 19 cintirime, 33 milióne. 44 parcuri, square si pepiniere, 272 mil. 96 statue, basinuri si fantane monumentale, 3 si jum. mil. 88 canaluri si stabilimente idraulice, 116 milióne. Déca la aceste cifre se mai adauge valórea càtorva case isolate, se obtíne, cá totalu alu valórei edificieloru municipale sum'a enorma de 1 miliardu si 60 milióne franci. „Rom.“

(Mórtea unei chineze in Paris.) Se serie din Paris urmatórele: „Acum càte-va dile a muritu in palatulu ambasadei chineze dóm'n'a Tsen soçi'a primulu secretaru alu ambasadei, in etate de 39 ani, in urm'a unei suferintie de pieptu, alu carei germene l'a luatú fiic'a imperiulu asiaticu inca din ceati'a Anglierei. Mórtea micei chineze, care urmase pe barbatulu seu pretutindeni, pune in miscare limbile lumei parisiene si curiose dame de moda, si diaristii doritori de noutati se gramadescu in otelulu ambasadei, unde reposat'a a fost expusa priviriloru tuturor. Intr'o camera vasta, unde oblónele inchise nu permiteau se petrunda lumina dilei, amu observatu mai antaiú o masa cu siése candelabre, si patru vase, in cari ardea lemn de cedru. O perdea de matase alba imparte camera in duoe. Pe perdea era scrisu chinezesce numele si etatea reposatei, ale carei virtuti erau descrise prin cuvinte poetice. Dupa cum se scie colórea de doliu a chineziloru e cea. alba si rudele ardu materialu cu mirosu placutu in onórea mortulu. Soçiuulu reposatei, secretarulu Tsen, stá in camera intr'o nemiscare asiatica; luminarele si fumulu lemnulu de cedru producea o impressiune particulara. Elu pórtá o haina lunga alba, tinuta prin unu briu. Langa elu fiulu seu, unu baiatu micu, totu albu imbracatu, pune pe focu lemn de cedru. O camerista chineza, urata, respandesce prin casa nori de tambe. Si ea este in albu. Mi s'a permisú se dau la o parte perdeau'a alba si se privescu la cosciugulu deja inchisu, asiédiatu pe o lunga masa. Imbalsamarea nu se obicinuesce la chinezi. Religia rationala a marelui Confucius recunósce numai nimicirea a totu ce exista. Cosciugulu era invelitu in catifea rosia lucrata cu auru. Camer'a e intunecósa; pe cosciugu se vedu mari cununi de viorele si edera. Langa cosciugu sta unu patu albu in pologu finu, nu'mi puteamu explicá presentia acestei mobile aci in camer'a mortii. Obiceiulu este, cá barbatulu se dórma in acestu

patu, càtu timpu cadavrulu soçiei sale se afla in camera. Reposat'a s'a depusu provisoriu in biseric'a Père-Lachaise. In Maiu va fi transportata in China.

„R. W.“

(O capitala fara teatru.) O capitala fara teatru este o curiositate, care merita se fia sciuta in acestu momentu, candu se vorbesce atata de teatruri. Acést'a capitala este in patria lui Eschilu, Sofocle, Euripide si Aristofane: — este Aten'a. Pretutindeni in Europ'a reprezentatiile teatrale se dau, earn'a. In capital'a Atice se dau numai vér'a. Sal'a spectacolului. situata la un'a din extremitatile orasiului, nu departe de strad'a Minervei, este din cele mai simple. Cea mai mare parte a logeloru apartíne fundatoriloru teatrului in care din candu in candu vinu se jóce o trupa gréca, o trupa italiana séu actori francezi. De càte-va septemani teatrulu din Aten'a a inchisu usile si nu le va mai deschide decatu la reintórcerea timpului frumosu.

„R. G.“

Cu incepere dela 1/13 Ianuariu 1882.

„CURIERULU FINANCIARU“

Va aparé in tóte dilele de lucru.

Condiñiunile in care are a aparé acestu diaru sunt acelea publicate prin tóte diarele din Romania'a cari au bine-voitu a ne dá gratiosulu si binevoitorulu loru concursu.

In aceste condiñiuni, „Curierulu Financiaru“ devine reprezentantulu si aparatorulu tuturor intereseloru materiale ale Romaniei, organulu miscarei economice romane.

Economistii dér' financiarii, agricultorii, comerciantii, magistratii, avocatii, inginerii, antreprenorii de lucrari publice, rentierii si tóte stabilimentele economice, financiare si industriale impreuna cu publiculu cu care sunt in relatiuni, voru gasi in „Curierulu Financiaru“ o adeverata si fidela calausa in afacerile loru.

Afara de acést'a, prin Regulamentulu legei Burseloru sanctionatu si promulgatu de Maiestatea S'a Regele la 2 Decembre curentu, stabilindu-se ca cota autentica si publicatiunile oficiale ale Burseloru si ale Cameriloru de Comerçiu sè se faca, in de afara de Monitorulu Oficialu, si prin „Curierulu Financiaru“, fia-care intielege de ce mare necesitate devine acestu jurnal financiaru pentru publiculu din tíera si din strainatate, care, avédu dilnicu cotele autentice si scirile financiare cele mai próspete si mai esacte, are la indemana si elementele cele mai sigure pentru a se conduce cu cunoscintia de cauza in operatiunile loru.

„Curierulu Financiaru“ avédu o sectia a nume insarcinata cu colectarea tuturor trageriloru la Sortiu din tíera si strainatate, va distribui cá premiu Buletinulu seu de trageri la sortiu, tuturor persóneloru cari se voru aboná.

Toti corespondentii dér' si amicii Curierulu Financiaru, càrora li s'au incredintiatu liste de abonamente, sunt rugati a inapoiá de urgentia acele liste spre a se puté regulá nouiloru abonati, in scrieri cu 1 Ianuariu 1882, trimiterea diarului.

Acele din persóne cari n'au pututu a se inscrie pèna acum si cari ar' dori a se aboná la „Curierulu Financiaru“ cotidianu, sunt asemenea rugate a trimite la Administrati'a diarului in Bucuresci Pasagiulu Romanu Nr. 2, cererea d-loru, impreuna cu costulu abonamentulu care e pentru Romania'a: 40 franci pe anu si 20 franci pe 6 luni, ear' pentru strainatate: 60 franci pe anu si 30 franci pe 6 luni.

Pentru mai multa inlesnire a abonatoriloru din judeçie si din strainatate, banii se voru tramite prin mandate postale.

M. Minovici,

Directorele Curierulu Financiaru.

„Calicul“

Fóia humoristica si satirica cu ilustratiuni, 1 1/2 cóla, octavu mare, va aparé si pe anulu 1882 la 1. fiacarei luni in Sibiu, cu urmatóre pretiuri:

Pentru Austro-Ungaria, pe unu anu 3 fl. pe 1/2 anu 1 fl. 50 cr. pentru Romania'a, pe anu 7 franci. pe 1/2 anu 3*50 franci.

„Calicul“, fara indoiéla cea mai buna fóia romana humoristica si satirica, se cetesce cu multa placere. Suntú ómeni, cari l'au cetitu de 2—4 ori, si totdeuna au risu.

Pentru anulu viitoru promite „Calicul“ cu atata mai multu interesu, cu càtu, langa cunoscutele

tele materii, va introduce in „Stanu Patitulu“ o noue rubrica, si cu numerulu din Fauru va incepe publicarea unei novele humoristice, de natura socialu-politica care jumetate jóca in Transilvania si jumetate in Romania'a, si va produce risu cu hohote.

Din anulu 1881 mai suntú 20 de exemplare complete, cari se dau cu pretiulu scadiutu a 2 fl. v. a. s'au 5.50 franci.

Administratiunea „Calicul“

Nr. 12004—1881.

Concursu.*)

La comun'a urbana Brasiovu suntú de a se ocupá in personalulu forestieralu urmatórele posturi provisorice impreunate inse cu prospecte dea se ocupa mai tardiu definitivu, anume:

1. Postulu de castelanu in Branu eventualmente postulu de adjunctu forestieralu.

2. Unu postu forestieralu de revieru de prim'a eventualmente de a II classa. Veniturile de servitiu alu castelanulu braneanu constau din salariu anualu de 300 fl., 120 fl. pausialu pentru calu, locuintia libera in castellulu braneanu, séu, pèna candu acestu din urma se va usuá de armata c. r., — 100 fl. cá desdaunare de cartiru, 40 metri in spatiu de lemne tari de arsu, folosirea gradinei celei mari a castelului, folosirea unoru jughere de pamentu si fenatie langa curia braneanu cu unu venitu anualu de 115 fl. v. a.

Adjunctulu forestieralu 'i se compete unu salariu anualu de 400 fl., 120 fl. pausialu pentru calu, 50 fl. bani de cartiru si unu deputatu de 40 metri in spatiu de lemne tari de arsu.

Postulu forestierulu de revieru de class'a prima e dotatu cu unu salariu anualu de 700 fl., 120 fl. pausialu pentru calu, 100 fl. bani de cartiru si unu deputatu de 40 metri in spatiu de lemne tari de arsu; postulu forestierulu de revieru de a II-a classa inse, cu unu salariu anualu de 600 fl. si cu celelalte venituri ale unui forestieru de revieru de class'a prima.

Deputatele de lemne de arsu se aducu fiacarui in locuintia.

Doritorii pentru unulu din aceste posturi au de a 'si asterne documentela asupra portarei, asupra perfecte absolvári si cu resultatu alu cursulu de invetiamentu forestieralu academicu mai departe, documentele asupra deponerei esamenulu de statu scientificu-forestieralu in tíer'a interna; competentii pentru postulu de castellanu inse si documentulu, cumcá suntú de nationalitate maghiari.

Toti competentii pentru unulu din aceste posturi, au se documenteze, cumcá nu numai au trecutú peste etatea de 40 ani si cà suntú tari in limb'a maghiara, germana si romana.

Petiñiunile astufeliu instruate au de a se ascerne subscrisulu magistratu celu multu pèna in 20 Ianuariu 1882.

Brasiovu in 13 Decembre 1881.

3—3

Magistratulu urbanu.

*) Acestu anuciulu publicamu intocmai dupa traducerea originala, cum ni se tramite. Red.

Cursulu de Bucuresci dela 17/29 Decembre 1881.

Valori	Scadenti'a Cupóneloru	Cum-pura	Vinde
5% ⁰ Rent'a Romana	1 Apr. 1. Ort.	88. 1/4	89.—
6% ⁰ Oblig. de Stat. convert. rurale	23 Apr. 23 Oct.	98.—	99.—
8% ⁰ Oblig. domeniule 1871	1 Ian. 1 Iul.	—	—
6% ⁰ Oblig. càiloru fer. rom.	1 Iuliu	102.—	103.—
7% ⁰ Scrisuri funciare rurale	1 Iul. 1 Ian.	103. 1/2	104. 1/4
7% ⁰ „ „ urbane	idem	103. 1/2	104. 1/4
8% ⁰ Imprum. municipalu	idem	106. 1/2	107. 1/2
Oblig. casei de pensiune (lei 300, dobénda 10 lei)	1 Maiu 1 Nov.	218.—	222.—
Losuri municipale (20 lei)	cu premie	29.—	30.—
Act. Bancei Nationale rom.	1 Ian. 1 Iul.	1560	1575
Auru contra argintu		1. 1/2	2.—
Auru contra bilete hipotec.		1. 1/2	2.—
Auru contra bil. de Banca nat. Florini Val. Austr.		1. 1/2	2.—
		2.14—	2.15—

Editoru: Iacabu Muresianu.

Redactoru responsabila: Dr. Aurel Muresianu.

Tipografi'a: Ioanu Gótt si fiu Henricu.